

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fől-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla áttellenében.
hová a lap szerkesztői részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Választások istene.

Pécs, 1896. november hó 28

(* *) Bujj' el Caligula messzire és mélyebbre ezredéves sirodában, aki csak lovadat nevezted ki konzullá, mert az urnak 1896-ik évében egy kockásruhájú clown megtette választási kisistennek Bánffy Dezső bárót, akire talán legjobban illenek annak az élnek az alkalmazása, melyet egy olasz ujság cselekedett meg 1859-ben a szolferinói csata után. Ugyanis egy képen fel van tüntetve III. Napoleon találkozására az osztrák hadvezérrel. Egy jámbor talian megkockáztatja a kérdést világlátott pajtásánál: „Melyik hát a mi hadvezérünk?” — „Látod azt amott, ahol a róka ül a lovon, az a Napoleon, ahol pedig a ló ül a rókán, az a mi hadvezérünk.”

Ilyenforma jeles hadvezérnek bizonyult be Bánffy báró is a most lefolyt választási küzdelemben, megérdemelné, hogy föllállítás szobrát karrarai márványból, ugy azonban, hogy a rókát hagyják ki alóla s maradjon ő az, a mi. A föllirat nem is lenne valami nagy anakronizmus, ha rávésnék: „Választási isten, anno 1896.” Mert megérdemli valóban, aki ilyen parlamentet hozott össze, hogy ne az emberek, hanem az istenek közé soroztassék, hadd teljék benne kedve azoknak, akiket mandátumhoz juttatott.

Érdekes volt az első összejövétel, midőn a honatyák teremője mosolyogva szemlélte a 414 potentát dagadó önértetét, akik eltelve önmagukkal, grand seigneur módjára vonultak be az új parlamentbe. Bizony Caligula óta nagyot haladt a világ szekere, mert míg abban a boldog korban haruspex uraméik ha gyűlésre jöttek össze, jelentős mosolylyal üdvözölték komédiás és népbolondító társaikat, ma már azonban ezt nem teszik, mert közöttük ül egy eleven isten, aki Podmaniczky báró kijelentése szerint gondozója volt a választási ütközetnek.

Ennélfogva végtelen nagy pózolásal, erőltetett komolysággal vonultak be honatyáink a Sándor-utcai üvegfedelű házba. Érteni értjük ezt a változást, ha meggondoljuk, hogy egy mandátumnak — eltekintve a pénzbeli áldozatoktól — annyi megalázkodás az ára, hogy bizony öt évi kivételes állapotuk alatt a mandátumok boldog birtokosait mi sem kárpótolja azért az arcpirító, gyötrelmes megtagadásért, a melyet az ő néppel való pár heti érintkezés okoz. Mert tudvalevőleg a canaille nem éri be pénzzel és szeszszel a voksáért, neki hizelgés is kell s udvarlását is kívánja annak, akit bizalmával jó pénzért megajándékozik.

És csudálatos, hogy mostani harus-

pexeink még akkor sem fakadnak hahotára ha valamennyien egymás között és együtt vannak. Bizonyára azt a látszatot akarják kelteni, mintha hinnének abban a durva fikcióban, mely lent is, fent is egyaránt elvesztette már hitelét régóta. Győzött, aki többet adott, bukott, aki nem adott eleget. Bizony, Bánffy választási isten kegyéből ma már az a szabály lön elfogadva, hogy az ő népet le kell itatni és markait tele-tönni.

De ne szóljunk ellene, hisz megbán-tanók a választási kisistent és nagy szolgálait, ha bebizonyítani törekednénk, hogy Magyarországon a Bánffy istensége alatt a bizalmat gyékényen árulják és készpénzért. A kereslet és kínálat esélyei szabályozzák az áralakulást. Vannak élelmes vállalkozók, akik határidőre nagy kötésekét csinálnak bizalomban. Olcsón vették, drágán adják. Egy-egy ilyen schlussnak az idén mesésen felment az ára. A liferánsok, a voksraktárak birtokosai fényes üzleteket csináltak. Annyi volt a jelölt, hogy válogatni lehetett bennök. Aki közülök tele fejjel és szívvel, de üres zsebekkel jelentkezett, azt kidobták a liferánsok. No mert érzelmekkel nem csinálódik az üzlet. Így jutottak be a Biedermannok, Wolfnerek és Weisz Bertholdok, a kiknél a parlamenti rátermettség mértéke a fizetőképesség. Adszanese, ez volt a jelszó. Kissé rideg, de

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Ha a mult hétnek megvolt a maga szenzációs szökése Bourbon Elvira és Folchi festőnek Rómából váratlan történt titkos nász utra indulása révén. — ugyancsak találkozott e héten is egy fejedelmi szökevény, Milán, a derék, a jó Milán, a kis szerb király papája.

E hét fejedelmi szökevénye már nem csinálta olyan regényesen, mint don Carlos leánya a festővel; sőt nem is csinálta duettben a szökést, hanem csak — egyedül. És így volt okos dolog tőle. Dehogy kellett ő neki társ, vagy tanu, mikor, hogyan és hová szökik? Mert meglehet, hogy a fejedelmi szökevény végre sem hajhatta volna tervét és a vendégszerető Bécs falai között kellett volna maradnia, míg — ki nem egyenliti az adósságait. S ebben van a szökés miéértje. Milán papa megszökött Bécsből az adósságai miatt — a fia elől. Igen, a fia elől, mert bizonyára előre röstelte azokat a korholásokat, melyeket kapni fog a fiától, a miért nem tud kijönni a civilisztájából s adósságokat csinál, mintha bizony a kis Szerbiának más dolga sem lenne, mint kifizetni az ő adósságait. Ezek és ehhez hasonló dorga-

tóriumok dörögtek Milán papa fülében, mikor híret vette, hogy Sándor király Bécsbe megy. Meglehet azonban, hogy a fiával való találkozást minden adóssága dacára is megreszkírozta volna, de mikor megtudta, hogy Natália mamát is magával hozza Sasa Bécsbe, erre már eltűnt minden bátorsága és megugrott hön szeretett — felesége elől. Fianak dorgálásait még csak kiállta volna, de hogy Natália szemébe nézzen, ez felülmulta erejét. És megugrott Bécsből Szerbiának egykori királya s mire a fia mamájával a császárvárosba ért s kifizette az apja hátrahagyott adósságait, akkorra ő már valahoi a párisi mulatóhelyek drága fényében sütkérezett.

A vén Európának másik operett-fejedelme, Abdul-Hamid szultán is beszéltetett e héten magáról. Beszéltetett, mert maga is — beszélt. A mi ritkaság a szultánok részéről, akik nem halnak ugyan meg, ha szeretnek, de ha beszélniök kell, ez fölé náluk egy pestis járvánnyal. És Abdul-Hamid e héten mégis beszélt. Beszélt, mert érezte, hogy még a Yldiz-kioszokot sem kerülte el a századvég legáltalánosabb nyavalyája — a nyilatkozás s ha nyilatkozhatik a legutolsó gyaur, már akkor is, ha a tyukszemére hágnak, mért ne nyilathozhatnék a szultán, főkép most, hogy országát ki akarják a nagyhatalmak alóla rántani?! És nyilatkozott. Elmondta, hogy . . . de ugyan mit is mondhatott volna és kíváncsi-e arra a nagyhatalmak csoportja, bármit is mondott?! Hissen

már a térkép is kész, a melyiken fel van osztva a félhold birodalma s csak est a tervet kell foganatosítani s aztán lefujtak mindörökre nagy Törökországnak. Hát nyilatkozhatott a padisah, — rá illett a magyar költő szava: „Beszélhetsz jó vitéz, senki sem hallgat rád!”

Ebben a tekintetben kezét foghatnak a pécsi szociálisták kolomposai jó Abdul-Hamiddal. Ők is beszélnek, de nem hallgat rájuk senki. Így jártak a mult vasárnap is, a mikor a Tornacsarnokban megint elkezdtek ismertetni „elveiket” a néppel, — a nép azonban nem ment el a beszédeket meghallgatni. Csak a hatóság kiküldöttei, meg egykét melegedő atyafi vett részt a gyűlésükön, de azok sem bírtak délben ebédelni, mert elrontotta az étvágyukat az a sok sülség, a mit a szónokok összebeszéltek.

Másban is konkurált azonban ez a hét az elmúlt héttel. Ha azon esett meg az utolsó pótválasztás, ezen a héten is volt választás, még pedig két helyen is: az ország szívében, Budapesten és itt a Mecsekalkján. S mindakét helyen polgármestert választottak.

Az ország szívében elejtették a hivatalos éveinek, no meg az általa rendezett és átélvezett banketteknek számára hivatkozott Gerlócy alpolgármestert és megválasztották fölébe fiatal kollegáját, Márkust. Nálunk a győztes ugyan csak szolgálati éveinek számára hivatkozhatott, mert bankettek rendezésében nem járatos s ez is elég volt a meg-

világos; megvan az az előnye, hogy kizár minden félreértést.

Legkevésbé szándékunk gázolni a jelenlegi Bánffy báró által hat nap alatt teremtett parlament tagjainak érzelmeiben; higgyék ők azt, ami nekik tetszik. Egyet azonban kijelentünk, hogy nekünk a mostani parlament éppen nem imponál, bárha külön istent is választott magának. De hát ennek is mi vagyunk az okai, mert még mindig ragaszkodunk a demokráciához.

Mi abban a képzelődésben élünk, hogy a népnek nem erőnye, hanem gyengeje az, hogy pénzért, szeszért, borért voksol és hogy ha nem élneek lelketlenül vissza ezzel a gyengejével, akkor érvényesülni tudnának az ő erős, sokszor magasabb erényei. Ő ezek az erények hánysszor ragadták bémulatra az egész világot! Hasonlítunk csak össze a magyar nemzetet és azt a gyülekezetet, melyről az állítják, hogy a nemzetet képviseli. Vajjon tükre-e a mostani parlament a magyar nemzet erényeinek; vajjon lélek-e ez a képviselőház a magyar nemzetnek lelkéből? Bizony egyik sem, csak komprimált kvintesszenciája a néperkölcös összes fogyatkozásainak.

Egyáltalában mi semmi jót sem várunk ettől a parlamenttől, mely vétekben fogantatott s magán hordja Bánffy báró teremő istenének bélyegét, legfeljebb tetszeleghet önmagának és külön szertartásokat rendezhet be földi istenének. A nép azonban nem lesz kapható a bálványimádásra, összezuzza azt, miként összezuzta Mózes az aranyborjút és mint meg vagyion írva, abba a vízbe dobá, melyből imádóinak innia kellett. Bizonyára haruspexei fölfordulnak az ilyen megfertőzött víztől s ha az egész faj kivész, akkor jön el a mi időnk, akkor lesz Magyarország az ígért föld, a hová azonban a mostani szentségtörő népnek, a bálványimádóknak tilos a bemenet.

választásához. Állítólag azonban bankettek rendezésében is kitűnőség, legalább erre mutat egy hívének az a megjegyzése:

— Aidinger mellett tanult bele mindenbe; nem lesz kontár elődje műveinek teljes befejezésében.

Csak astán nehogy holmi — elmaradt és befagyott bankettek jelessék e működése végét!

Maga a beszéd szép és körültekintő, a legapróbb részletekig kidolgozott, melylyel Pécs új polgármestere programját jelezte választói előtt. Annyira részletes és mindenre kiterjedő, hogy az ember szinte azt hinné, hogy előre meg volt csinálva, biztos tudatában a győzelemnek.

Már a város vezetését és hatalmát jelző kulcsról nem gondoskodott előre így senki sem. Ugyannyira nem, hogy mikor a választás megtörtént s a főispánra került a sor, hogy az új polgármestert, mint a város fejét, köszöntse és átadja neki a hatalmat jelképező kulcsot, — ezeket nem találták sehol. S a főispán szomszédjaihoz fordult s nagy sebbel-lobbal kérdezte tőlük:

— Hol a kulcs?! Nincs náluk egy kulcs? Kérek egy kulcsot!

Végre kerítették egy kulcsot és a főispán beszédében asszal jelképezte a polgármesteri hatalmat s átadta a megválasztottnak — a város kulcsai képében.

Rossz nyelvek pedig azt susogták, hogy az a kulcs egy borkereskedő városatya zsebéből került elő s a — borospincéjének a kulcsa.

Hirek.

Pécs, 1896. november hó 28.

Divatlevél.

Soha még annyi új frakk és estélyöltözék nem készült Magyarországon, mint ezen az őszön. A lecsajlott millenniumi ünnepségek meghívóin ugyanis mindig ott volt es a diákról figyelemstetés: Urak frakkban, hölgyek estély öltözékben jelennek meg! Igen kevesen mondhatják el magukról, hogy a lefolyt 50000 millenniumi ünnepek egyikében sem vettek részt, így tehát érthető a régi fekete kabátok, smokingok és frakkok nagymértvű romlása és ujak felépülése. Az új frakkokat francia és angol modorban készítik. Szabó körökben nem rég híre terjedt, hogy Wales jól öltözött hercege legutóbb egy olyan frakkot hordott, melynek mindkét oldalán vállon tul érő méternyi széles kihajtása volt, félig selyem tükrrel, azóta a derék iparosok nem is akarnak más szabásu frakkokról tudni és kinevetik azt, akinek más az iszlése. A legutóbbi rendjelenésnél kitüntetett urak mind ilyen széles kihajtásu frakkokat rendeltek, hogy elég helyük legyen a mély elnyerendő ordók számára. Tükröt pedig teljesen csináltatnak, tán hogy duplán lássék a ragyogó alapon a kis arany- vagy esztétifügő. A bársongallór végleg ki van küszöbölve a frakkok birodalmából, úgy szintén a gérokkokról is.

Hiába, mulandó minden; mindennek változik a divatja, a mint ez a szomorú poéma is panaszolja:

As emlékezés szomorú,
Bús melankóliája
Elborította lelkemet:
Széjjel néstem. A tájra,
— Mint ősi estén gyakori, —
Leszállt a szürke köd
S én úgy éreztem, lelkem is
E színbe öltözött.

A köd eloszlik, ha a nap
Sugara rajta áthat.
S ma engem minden szomorít,
De vajjon mi is bánthat?!
Hogy szürke felettem az ég?
Hogy nem zeng vig kacaj ma?
Ez az, igen, ez a mi bánt:
Mindennek változik a divatja.

S megnyugodott az új polgármester választásában az ellenpárt is. Annál is inkább, mert 21 szavazatot kapott a jelöltünk; a 21 pedig a nemzeti csöndesben olyan blatt, melyre a jó játékos az ingét is ráteszi, mert könnyen jöhet utána — bunda. Az ellenzék jelöltjének is meghozza ez a 21 majd a jövő tisztujtáskor a — bundát.

De hát ne adjunk az előjelekre. Ime az országgyűlést úgy nyitották meg ezen a héten, hogy a kormánypartban kitört a forrongás s mégis — erős és hatalmas a Bánffy báró pozíciója, ugyebár? Annyira erősnek és hatalmasnak hiszi ő maga legalább, hogy nem ijesztette meg sem a „Negyvennyolcas szövetség“ megalakulása, sem Apponyi Albert gróf hatalmas beszéde, melyet a mandátumát átadó jászberényiekhez intézett ugyan, de melyből az egész ország megtudhatta, hogy „végső esetben“ át kell térnie a magyarnak a 67 es alapról a 48 as alapra. Hogy ez a „végső eset“ mikor áll be: az csak az idő kérdése s a jövő csakugyan a miénk.

A mult, az csak hadd legyen a kormányparté. S úgy látzik, ragaszkodnak is hozzá, bár nincsenek vele megelégedve; különösen a közelmulttal. Erre mutat legalább az, hogy a nagy, a hatalmas kormánypart peticionál a képviselőválasztások ellen. Innen is, onnan is, hol egy-egy jelöltjük megbukott, érkeztek e héten kérvények a képviselőházhoz, melyekben a választás megsemmisítését kéri — erőszak, vesztegetés stb. címén. Sőt egy poéta-képviselőt fel is jelentettek „etetés, itatás“ miatt. Ah, hogy változnak az idők!

Hodie mihi, cras tibi!
Ma neked, holnap nekem,
Fejemben folyton es szongott,
A mig csak hasatértem.
Erről beszélt a szürke lég,
A szívem est dobogta
S a hulló, száraz falevél,
A s is csak azt susogta.

Letört virág! . . . én istenem,
Ugy fáj azt látni porba,
Mit láttunk egykor ékesen,
Ragyogva illatozva.
A virág illatában ál
S ha letörted az ágról:
Vége! Nem zeng már senki dalt
Divatját mult kabátról!

Elhamvadt remény! oh remény!
Ki ne ismerne téged!
Te legvigabbja a három
Szép, isteni erénynek.
Elhamvadt remény . . . pillangó,
Mely fölröpül ragyogva,
Egy kés letörli himporát
S aláhull megtiporva.

Elmult a nyár. Sárgultan hull
A falevél az ágról.
Mi lesz a tásból, ha kiég?
S mi a régi kabátból?
Mi vár ránk tul ez életen?
Eh ne beszéljünk róla!
Éltünk s ez elég. Azután
A divat elmult. Szót se róla.

A köd eloszlik, ha a nap
Sugara rajta áthat —
És bennem minden oly sötét.
De vajjon mi is bánthat?
Hogy szürke odakünn a lég?
Hogy nem zeng vig kacaj ma?
Ez az, igen, ez a mi bánt:
Mindennek változik a divatja.

S a régi divat újra éled. Így a selyem zsinórral szegett, sima, hosszú és egyenes szabásu frakkok újból divatba jöttek. A nadrág izléses középutat mutat a bő angolos és a szűk franciaes szabás között. Feltűnésből némelyek bricsesz formára is szabattják fekete pantallóikat. A smokingot ismét elfogad-

Annyira változnak, hogy szinte lehetetlen elhinni, hogy még a kormánypart is hátrányt szenvedhetett valahol „erőszak és vesztegetés“ miatt s hogy „etetés-itatás“ révén az ellenzéki jelölt valahol mandátumhoz tudott jutni a kormányparti jelölttel szemben? Vagy nem mindentűt úgy tett a dicső kormánypart, mint nálunk? Lehetett valahol még felül is mulni őt az „alkotmányos“ küzdelemben?!

Egyebekben pedig haladunk be a télbe erősen. Ezt jelzi nemcsak az, hogy a nögylet első th-a-uzsonnája igen szépen sikerült, de más események is. Elsőben a hó, a mely e héten újból leesett. Szép és tiszta, fehér és ragyogó volt, akárcsak a tavalyi hó s ép oly hamar el is — olvadt. Aztán meg, hogy kezdik a direktorok előszedegetni a premiéreket. E héten volt egy premiér nálunk is, Pesten is. Odafönn a nagyságos Hercegh Ferenc, Versec város kormányparti képviselőjének a darabját adták, a minek „Nászuton“ a címe Nálunk meg Follinus Aurél legujabb darabja, az „Öreg“ debütizott. És mondhatjuk, hogy a mi kedvelt — s fájdalom, az idén nélkülözött — komikusunk műsája hű maradt most is az íróhoz s az „Öreg“ szép sikert aratott. De a nagyságos Hercegh Ferenc országgyűlési képviselő ur új darabja nem igen tetszett a budapesti publikumnak.

Hja bizony, mit keresen annál a műzza, a ki a sors különös kegyelméből jeienleg a politikával van — nászuton?!

Kövágó Örs.

ták sáinhási és látogató-kabátnak. Bár az utóbbi célokra teljesen alkalmas a fekete széles kihajtású gérokk is világos pantallóval és fehér selyem csarpe-nyakkendővel. Zeurokra és theaestélyekre feltétlenül elegáns és tiszteletet mutató a frakk, fekete szalagsokros nyakkendővel. A selymes karimájú, puha fekete kalapok, az ugynevezett „opera-kalapok,” hála istennek nem divatosak. Nem kár értük, a fénytelen széles klakk sokkal elegánsabb és célszerűbb viselet. Gombos, selyembetétes lakktopánok, magas sarku egész fényezéses tiszticipő formájú lábbelik divatosak. Hordanak ezeken kívül fényes, francia országi bőrből készült cipőket, amiket csak olajjal kell felfrissíteni, hogy újból visszanyerjék régi fényüket. A puha, selyem ingek pünkösdi királysága kezd véget érni. Páncélosra vasalt ragyogó ingek és recés piquet-mellek divatosak az idén is antik ing és készülő-gombokkal. Fátermördeszerű szét álló gallérok az újdonságok a gallérviseletek terén. Vajszintű, barackszintű és fehér bőrkestyűk, mosható fehér szarvasbőr-kestyűk (finomak de drágák) lesznek használatban. Eddig krizantém a divatvirág, de es havon kint váltosni fog. Illatszert nem kell, ugyasintén illatos hajkenőcs vagy bajusspedró sem. A szebekendők szélesek, fehér könnyű battisztból készülnek és középen, vagy sarkukban szines, címerszerűen elkészített monogrammal vannak díszítve.

Ilyenek az idén az „urak feketében.”

Napirend 1896. november 29-án és 30-án.

Naptár: vasárnap, nov. 29. — Róm. kath.: Szaturnin. — Prot.: Szaturnin. — Görög-kel.: (nov. 17.) Gergely. — Zsidó: Kislev 24. — Nap két 7 óra 11 percek; nyugszik 3 óra 55 percek — Hold két éjjel után 15 percek; nyugszik délután 40 percek. — Hétfő, nov. 30. — Róm. kath.: András. — Prot.: András. — Görög-kel.: (nov. 18.) Plátó. — Zsidó: Kislev 25. — Nap két 7 óra 19 percek; nyugszik 3 óra 54 percek. — Hold két éjjel 1 óra 34 percek; nyugszik délután 59 percek.

Időjárás: hőmérősklet 1 Celsius fok hideg; légnymó 746. — Kildatás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hűvös idő, fagypontról körüli hőmérősklet, délen csapadék várható.

Pécsi jótékony négyzet thea-estélye délután 4 órakor a Deák-utcai helyiségben vasárnap.

Színház: vasárnap 3 órakor „Vigécek”, este „Felhő Klári.”

— (Leitner Isor) a magyar államvasutak ságrábi üzletvezetőségi főnöke ma az 1906 számú vonattal Pécsre érkezett. Fogadására a pécsi forgalmi főnök és a pécsi osztálymérnökség vezető főmérnöke jelent meg. Hír szerint a pécsi állomásbővítés ügyében érkezett ide az üzletvezető.

— (Műkedvelő-előadás.) Lucskos ősi est volt, mikor a mohácsi kath. legényegylet tánccal egybekötött műkedvelő előadását volt megtartandó. Folyó hó 22-én este felé a rendezőség félve nézett a jövőbe, attól tartván, hogy az előre vett jegyek birtokosai sem fognak az esős időjárás miatt megjelenni. Kellemesen csalódtak. Nyolc óra felé sűrű sorokban gyülekezett a várva-várt közönség. Oly annyira, hogy az ülőhelyek mind el lőnek foglalva. Szinre került Bodnár Gáspár „Stiglinek” című színműve, melyet a szerző kizárólag a kath. legényegyletek számára írt. A műkedvelők általában jól adták szerepüket, sőt egyesek ügyességükkel határozottan magukra vonták a nagyközönség figyelmét. Előadás után a nagy többség táncra perdült. Az első négyest 40 pár táncolta. A fiatalok közül többen is vállalkoztak volna, de hely szűke miatt — a terem egy részét a színpad foglalta el —

nem elégíthették ki tánc kedvüket. A tánc reggeli 4 óráig tartott. A nemes célt szem előtt tartva, egyesek felülfizetéssel mosdították elő a kath. legényegylet ügyét, felülfizettek: Jagics József orsz. képvis. 10 frt, Keserics Ferenc esp. pléb. 5 frt, Pribék József tanító 2 frt, Marosay Ignác körjegyző 1 frt 40 kr., Obadich Ferenc pléb. (Nagy-Nyárad) 1 frt 50 kr., Dr. Bors 1 frt 20 kr., Opris Péter posta ig. (Pécs) 1 frt, Chinorány Géza posta felügy. (Pécs) 1 frt, Trixler Károly főbíró 1 frt, Matorics Pál pléb. (Dályok) 1 frt, Szandtner Antal pléb. (D. Szekeső) 1 frt, Dóczy Pál 1 frt, Brkics Dávid 1 frt, Hok János 1 frt, Krausz Ármin (Bátya) 1 frt, Dr. Rüll Béla 70 kr., Perless Lajos 60 kr., Erdődy Gyula 50 kr. Dr. Valdfogl Károly pléb. (Szajk) 50 kr. Hasenaer Lajos 50 kr., Bauer 50 kr., Jindra Nándor 50 kr., Mencsinger József 50 kr., Polgár András 50 kr., Toldy József 50 kr., Schmidt Borbála 50 kr., Ifj. Briglovics Imre 50 kr., N. N. 50 kr., Laufer Ödön kántor 40 kr., N. N. 40 kr., Biszony János 30 kr., Straicher József pléb. (N.-Bóly) 20 kr., Gianone Gyula pléb. (Maiss) 20 kr., Bene Károly, postafőnök 30 kr., Mittler István 20 kr., Prösser Lajos 20 kr., Sapkás János 20 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., Politizálást tiltó játékos társaság 2 frt 50 kr. Összesen 42 frt 40 kr. Fogadják e lelkes felülfizetők az egylet halás köszönetét.

— (A holnapi thea-estély.) A pécsi jótékony négyzet holnapi thea-estélyén 5 órakor Schlauch Anna urhölgy fog énekelni egy románcot „Nem igaz” címmel Tiló Matteitól. Bihari Ákos, asintársulatunk tagja, pedig felolvassa Lenkei Lajos lapszerkesztőnek „Két áruház” című dolgozatát.

— (Balcsot a sebes hajtás miatt.) Sajnálatos baleset érte tegnap este felé Kassa József dr. jogakadémiai tanárt. Egy sebesen hajtó kocsis előtt haladt át a Király-utca végén a kocsis rudja elütötte. Az esés következtében kulcsosontján szenvedett sérülést, a mi miatt ma az ágyat kell őriznie. Ugy látszik, a legszigorubb rendszabályok és büntetések alkalmazására van szükség, hogy a sebes hajtásnak, legalább a főbb forgalmu utcákon, elejét lehessen venni, mert az mégis botrányos, hogy egy egy bamba és önféjű kocsis miatt a személybiztonság minduntalan veszélyeztetve van.

— (A pécsi polgári kerékpáros egyesület) jövő december hó 5-én a Vigadó nagytermében, saját alapja javára, iskola- (mű-) kerékpározással és tánccal egybekötött zártkörű alakuló ünnepélyt rendez. Belépti díj előre váltva: személyjegy 80 kr., családjegy 2 frt 20 kr. Este a pénstárnál személyjegy 1 frt, családjegy 2 frt 50 kr. Jegyek előre válthatók a Tausz féle nagytözsében, Tausz József, Walla Ferenc, Rézbányay János uraknál és az „Európa” kávéház melletti dohánytözsében. Felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. Az estélyen a zenét Rác Gusztiszenekara fogja szolgáltatni. Kik meghívóra igényt tartanak, sziveskedjenek Walla Ferenc urhoz (Kossuth Lajos-utca) vagy az egyesületi tit-

kárhos (Ferenciek utca 24. szám) fordulni. A hölgyek köretnék egyesért ruhában megjelenni.

— (Adományok a népkönyhára.) E héten a népkönyhára a következő adományok folytak be: Fekete Mihályné 5 frt, Lakits Janka 2 frt, Blum Béla 5 frt, Gróf Schmideg Julia 5 frt. A karácsonyfához adakozott: Gróf Schmideg Julia 5 frt.

— (Alkotmányos ügy.) A lefolyt mohácsi pótválasztás alkalmával Panics Drago, kormánypárti kortés tis forintot adott So vák Stipó versendi lakosnak, hogy csak szavasson a kormánypárti jelöltre. Ezért aztán Panics Dragot feljelentették vesztegetés miatt a csendőrség ki is nyomozta a vesztegetés tényközlőményeit, sőt az alkotmányos tisforintot is. Panics Drago ügyét, most át tették a mohácsi járásbíróvághoz, mellékelve corpus delictiként az alkotmányos tisest is.

— (A tüszöltők jelmezbálfára) a rendezőség a következő meghívót bocsátotta ki: „A pécsi önkéntes tüszöltő-testület 1897. évi január hó 9-én a Schölc-féle szícsarnok összes helyiségeiben zártkörű tüszöltő-jelmezbált rendez. Belépti-díj személyenkint 50 kr., családjegy (3 személyre) 1 frt 30 kr. Jegyek előre válthatók: Gyimóthy Gyula kereskedésében (Vásártér), ösv. Tausz Vilmosné dohány-különlegességi árudájában (Király-utca). Ifj. Rézbányay János kereskedésében (Ferenciek-utca), ugy a tüszöltő-testület őrtanyáján (városház-épület.) A tisnta jövedelem a beszerzendő tüszöltő-szerek költségeinek fedezésére fordítatik, a miért is felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdete este fél 9 órakor.

— (A budapest-fiumei telefon.) A magyar kikötő forgalmi berendezésének egyik legnagyobb hiánya, hogy nincs telefon-összeköttetés Budapesttel. Ugy a fiumei, mint a budapesti érdekeltség számtalan alkalommal sürgette már ennek a hiánynak pótlását a mindig kapott is ígéreteket a ministeriumtól, melyeknek beváltása azonban mind a mai napig is elmaradt. Mivel a Fiume és Budapest közötti telefon hiánya immár tűrhetetlenné kezd válni, az érdekeltek körök mozgalmat kezdeményeztek ebben az ügyben. Most az ottani bankok és nagykereskedők körében aláírásokat gyűjtenek egy felirathoz, melyet a telefon-összeköttetés sürgős létesítése érdekében intéznek Dániel Ernő báró kereskedelemügyi miniszterhez. A feliratot az összes budapesti pénzügyesek, a nagy gyárak és a legelőkelőbb csoportok is aláírták. S ez esetben, ha a miniszter belátja a telefon szükségességét, a mit különben már Baross Gábor is tervbe vett, — Pécs is könnyen juthat telefonhoz, mert csak Dombóváról kell egy szárnyhuzalt építeni Pécsig s így nekünk is lesz telefon összeköttetésünk Budapesttel és Fiumével, a mit különben a pécsi kereskedelmi és iparkamara is már régóta szorgalmaz. Most talán célszerű volna a megindult mozgalomhoz csatlakozni s addig ütni a vasat míg meleg ?!

— (Elsikkasztott áruk.) Egy pelérdi asszony ma reggel bejött Pécsre, hogy itt nagyobb bevásárlásokat tegyen. Be is vásárolt vagy tis forint áru fehérneműt, a mit aztán szépen becsomagoltatott s egy kis fiúval

elküldött a fogadóba, hol szállva volt, hogy adja át a kocsisának. A fiu el is vitte a csomagot, át is adta egy kocsisnak s mikor az asszony is visszatért a fogadóba, csak akkor tűnt ki, hogy nem az ő kocsisa vette át a pakkot. A ki pedig átvette, az már régen elment kocsiával a fogadóból. Az elsikkasztott áruk után aztán megindult a nyomozás, de eddig eredmény nélkül.

— **(Baromfi-tolvajok.)** Nap-nap után történnek mostanában baromfi tolvajlások. Ismeretlen jómadarak éjjelenként belopóznak egyes udvarokba s ott rendszerint az aprójóságok iránt érdeklődnek s el-eltüntetnek egypár jól hizott tyukot vagy ludat. Az éjjel is történt egy ilyen lopás a mezőszélc utcában, a melynek a tettese azonban bizonyára a többi „ismeretlen tettesek” sorába kerül, mert nincs nyom, a mely kézrekerítésére vezetne, aztán meg az ellopott baromfit is könnyen elteheti láb alól, mielőtt ráakadnának.

— **(Kis zsebmetsző a szoknya zsebben.)** Bár a zsebmetszés divatja kezd nálunk is lábrakapni, azért még se tessék valami tankönyvet érteni e cím alatt, mely a zsebmetszés irányelveit fejtegetné. Ne, mert valóban egy kis, fiatal zsebmetszőről van szó, a ki a mai hetipiacon Csölek Éva, má lomi leányasszony zsebéből csente ki a két forinttal terhelt pénztárcáját. A meglopott leány ugyanis azt állítja, hogy egy alig tízéves kis leánya zsebelte ki, a ki folytonosan mellette settenkedett s mikor a zsebéből kicsente a pénztárcát, akkor egyszerre csak eltűnt, bizonyára, hogy a zsákmányt átadja annak, ki a lopásra felbujtotta. A gyanuba vett leánya azonban még eddig erősen tagad mindent s a vizsgálat lesz hivatva az igazságot az ügyben kideríteni.

— **(Drága kártyavetés.)** Nem tudni ott volt-e az a fiatal leány, a ki ma elpanaszolta az őt ért nagy kárt a rendőrségnél, — tegnap este a „Clemenceau” előadásán s talán Iza leányasszony kártyavetésétől kapott kedvet, hogy ő is megtudja ily módon a jövődjét, de az tény, hogy ő is kártyát vettetett ma reggel. Betévedt hozzájuk — amint előadta — egy cigányasszony és addig beszélt a lelkére, míg megvettette vele a kártyát. Nem is kellett érte különben sokat fizetnie, mert az asszony egy kis ócska ruhát és tíz krajcárkát kért s ő meg hussat adott neki. S az asszony végezvén dolgát, elment s a leány csak délben vette észre, hogy hiányzik egy arany keresztje, melyet aranyláncra a nyakában szokott viselni és a jeggyűrűje. Ott voltak az elveszett ékszerek egy kis szekrényen, mely mellett a cigányasszony a kártyavetés közben egypárszor megfordult. Neki kellett hát azokat ellopnia. A meglopott leány különösen a jeggyűrűjét sajnálja, mert annak eltűnéséből még majd megtudja a vőlegénye, hogy kártyát vettetett, nagyon kíváncsi lévén — mint „Clemenceau”-ban Iza — hogy egy „szőke” vagy egy „barna” férfi áll-e közelebb a háshoz?!

— **(Vércseppek a hóban.)** A tegnap frissen lecsott hó ma reggelre már árulója lett valami ügyetlenül végrehajtott csirkefogásnak. A Tetye-utca végén ugyanis vércseppek látszóttak a hóban, melyeket követ-

vén, az emberek lejutottak nyomukon a régi temetőre, hol a vércseppek levezettek egy domb alá. Ott aztán megszakadtak, hanem a dombba ásott friss földhányást bizony gyanussá tették. Akadtak aztán bátor vállalkozók, akik a földhányást felkaparták s ott egy gödörben hat darab csirkének a kihidegült holttetemére találtak. Mind a hatnak át van metszve a nyaka s úgy voltak elföldelve oda szépen, bizonyára nem azért hogy ott rohadjanak, hanem, hogy alkalmas időben elszállíttassanak onnan. De az áruló vércseppek felfedezték a titkot s azt is, hogy a tolvaj, aki a hat csirkét az éjjel valahonnan ellopta, ólvén a gyanuval, hogy nála megtalálják, sorban vérüket vette s kivitte a helyszínére s ott elföldelte őket. Nyilván az volt a szándéka, hogy egyenként szedegeti őket elő s főz belőlük izletes csirkelevest, de ez a szándéka most már csütörtököt mondott. A hat darab meglopott és megölt csirkének most keresik a gazdáját, akitől a gyámoltalan csirkefogó ellopta őket.

— **(Megvan az új püspök.)** Holmi püspökcsináló ujságok dehogy gondolták volna, hogy az új püspök önékülök lesz meg. Pedig úgy van. Tegnap este egyik siklósi-utcai kocsmában már mindenki tudta, hogy megvan az új püspök. Történt pedig a dolog a következőképen: Ugy este 10 óra tájban belépett a kocsmába egy öreg, meglehetősen elzüllött kinézésű ember s egy pohár bort kért. A kocsmáros ólvén a gyanuval, hogy az öreg bajosan tud fizetni, mikor letette elébe a pohár bort, egyszerre csak kérte az árát is. Az ismeretlen erre egész váratlanul nagy haragra lobbant és elkezdett kiabálni:

— Micsoda elvetemedettség ez? Hát nem ad nekem egy pohár bort hitelbe? Pedig megfizetném, meg én; hiszen én vagyok az új püspök!

Természetesen, hogy kitört erre a nagy kacaj a vendégek között s még a kocsmáros is jóízűt nevetett az öreg szavain. Az azonban cseppet sem látszott jókedvűnek, hanem elkapta a kocsmáros elől a pohár bort s egy hajtásra fenéig itta azt.

— Így ni! Majd küldje el a számlát róla a palotámba; ott a kincstárnokom kifizeti.

S ezzel távozni akart. A kocsmáros azonban elébe állt s a bor árát követelte. Ezen aztán az ismeretlen ismét éktelen dühbe jött és ha a kocsmáros félre nem áll az utjából, talán rá is rohan és megtorkolja. Hanem az egy pohár borért nem tartotta érdemesnek lélekveszedelmet okozni s így az embert szabadjára hagyta. Így hát megvan az új püspök és — még sincs meg.

— **(Az „abriktolás.”)** Így hívják bakanyelven azt a keserves nyolc hetet, a mely alatt a berukkolt ujonc seregnek meg kell tanulnia, hogy ő felsége a király azért hívja be minden év őssén a tomérdek rekrutát, hogy a káplár ur Petáknak legyen kit halálra kinosnia álló nyolc hétig. Rendes körülmények között december elsején felszabadul az ujon csereg a kiképzés kinjai alól; az idén azonban tizenkét nappal meghosszabbították az abriktolás idejét, mivel a kiképzés a képviselőválasztások miatt savart szen-

vedett. Az idej ujoncok tehát csaknem két héttel később tudják meg, hogy mire való a katonaság a világon, ami fölött bizony eléggé busulnak a szegény rekruták, de annál jobban örvendeznek a káplár ur Petákok.

— **(Bicikli adó.)** Boldog őseink a napi munka után igyekeztek a szabadba s teli tüdővel élvezték szép lassacskán sétálva a balzsamos levegőt. Az unokák már nem andaloghatnak oly nyugodtan, mert meg-megriasztja egy csengő éles hangja s míg ő gyors ugrással igyekezik tyukszemét, bordáit, orrát etc. sérthető cakkumpakját biztonságba helyezni, büszkén suhan el mellette egy deli biciklis. Hanem nem sokáig suhan. Bejött a bicikli adó. Majd ha ezután is rohanva száguld egy-egy kerékpáros, rákiált a rendnek öre, halt! elő az adó cédulát s a roham lecsillapodik, a biciklis elő keresi pátensét, csak aztán mehet a következő rendőrig, ki szintén ellenőrzi. Ily rövid stációig nem érdemes gyors rohamban menni s így lassudván a bicikli futása, ismét eljön a nyugodt rettegés nélküli séta — de csak Bécsben, mert ott gilt a bicikli adó t. i. minden e sport szerint nyargalászni szerető, 1 forintos bélyeggel ellátott folyamodványt tartozik a sport gyakorlásáért benyújtani.

— **(Advent.)** A mi társaságainknak egy bizonyos konzervatív elegancia a tónusa, egy arisztokratikusan konzervatív szín, amely még a multakból szűrődött át, a mikor a kastélyok és uriházak hölgyeinek és a vallási tisztas erkölcsökre ügyelő hajporos öreg asszonyságoknak jól neveltségéhez tartozott, hogy a társasélet az egyházi kalendáriumhoz alkalmazkodjék. Akkoriban így oltották szívökbe a vallás kötelmeit azok a regényes abbé alakok, a fiatal gyóntató páterek és elegáns házi papok, a kiknek utódai ma már nem tartoznak a szalonok légkörébe. Ma már a kastélyokban advent idején csak a multakon elmerengő öreg asszonyságok vonulnak el s a régi uriházak fölé nőtt haladó városnak szezonja az advent. A villa mos és Auer-caillárok fénye tölti el a szalonokat, szivekig ható sugarakban verődve vissza a társaságok szép leányai és asszonyainak szeméből, csábos színeket játszva a halvány arcokon — a többit aztán a toilette födi — a vállak, karok vakító fehérsége, igéző formái el vannak fődve: advent van! Legalább azt a multakból áteszűrődött konzervatív elegancia így kívánja és így tartja a „selekt” társaság, amely az adventban csak az intimebb társaséletet folytatja, a mikor estélyek és táncmulatságok nincsenek. Az advent a megérkezést, az eljövetelet előkészítő idő, a Krisztus születését váró „tempus clausum” s a magyar katolikus arisztokraciának ez az egyházi motivuma beleszövdök konzervatív eleganciájával a mai szalonéletbe is szezon az advent. Megcsendülnek a hajnali rorátokra hívó harangok, a melyre itt a városban is el-el siet munkába mente előtt egy-egy varróleány imádkozni, tán szerelemért, tán egy csodáért, hogy valami herceg váltsa meg a földi nyomorúságtól, vagy tán szegény anyjáért, hűgáért, a kiknek hétről-hétre hasa vízi ke resményét, szívét, véré, egészségét adva érte. De ez csak a próza, a poesis odakünn

van a falvakban, ahol a piros pozsgás parasztleány lépked a hajnali órákban a templom felé, tudja már, hogy merről lesi őt a szive választottja, a ki oda oson hozzá, kísérettel, összenevetnek; advent van, ilyenkor huzódnak össze a párok, hogy tavaszra lakodalom legyen belőle. Az advent holnap vasárnap, kezdődik meg. Első napján a templomokban mindenütt fényes istentisztelet lesz s hétfőn megkézdődnek a hajnali misék, a roráték.

Jegygyűrtük Nász és Menyasszonyi ajándékoknak alkalmas tárgyakban óriási szép raktárt mindenféle kül- és belföldi ékszerekben u. m. brilláns fülbevalók, karkötők, gyűrűk, haj-, mell- és nyakékek, továbbá a legfinomabb arany női-órák és láncokban eredeti gyári árák mellett található Schönvald Imre ékszerésznél, Pécsen királyi (fő) utca, a Hattyu épületben.

Valódi orosz és amerikai sárcipők (Galoschen) valamint **KOLUMBUS** és minden más faj **korcsolyák** bevásárlására ajánljuk **NEOSCHIL ALAJOS** gummi különlegesség és acélárak gyári raktárát Budapesten, IV. Váci-utca 27. sz.

Művészet, irodalom.

○ Clemenceau, Dumas Sándor világhírű regényéből rendes színműri kompanistája, d'Artois Armand segítségével csinált meglehetősen hosszú, de mindazonáltal érdekesítő és a morális, valamint pikáns hatású eszközeivel dolgozó közismert színművét teg-

nap este csekély közönség nézte végig. Az előadás kezdetben vontatottan ment, de a főszereplők mindjobban belemelegedtek szerepeikbe s egyikét adták legjobb alkotásainak. Első sorban **Angyalika** (Iza) olyan természetes, hű és mindenekfelett tudatosan kiszínezett alakítást nyújtott, amely művészetével versenyez. **Partnere, Csiky László, Clemenceau** szerepét a tőle már megszokott nagy tehetség nyilvánításával játszotta meg, bár Izával szemben úgy ő, mint minden más szereplő a darabban háttérbe szorul. Különösen jó volt **Somogyiné**, aki Clemenceauét igazán szépen alakította, bár ez alakításnál nem tartotta meg a kellő fokozatot s mikor a harmadik felvonásban — betegségéből kifolyólag — gyenge hangon beszélt, azt a hatást tette a közönségre, hogy — rekedt. Haldoklási jelenete után hangzott az első taps az előadás közben s nem is hallottunk többet. **Baghytól** (Constantin) ma is egyikét láttuk azoknak az öntudatos, gondos alakításoknak, melyeket tőle már megszoktunk. **Benkő Jolán Dobrovcska** grófnő ábrázolásában nagyon elvetette a sulykot; cseppet sem volt „elegáns”, hanem nagyon is — rusztikus. **Biharinak** hatásos szöke parókáját vigyázatlanul tette fel a fodrász s így a paróka nem is hatott. (→)

Törvényszék.

§ A férjgyilkos asszony bűnügye. A tavaly ősszel meggyilkolt Marocsai bányász

feleségének, a kit a pécsi királyi törvényszék annak idején nyolc évi fegyházra ítél s kinek büntetését a pécsi kir. ítélőtábla tizenötévi fegyházra emelte fel, — ügyében új fordulat állott be. A felebbezések folytán a budapesti kir. Curia most elrendelte, hogy a férjgyilkos asszony orvosi megfigyelés alá vétessék s ezért a lőportárduldi gyűjtőfogházba szállíttassék fel. Az asszonyt ma fel is vitték Budapestre.

§ **Bonyolódott okirathamisítás.** Bonyolódott okirathamisítási perrel volt dolga tegnap egész délelőtt és délután 4 órától háromnegyed hat óráig, ma pedig az ítélet-hirdetés miatt a pécsi királyi törvényszéknek. **Balázs Zsófia** mobácsi lakosnő ugyanis, ki **László Pállal** vadházaságban él, eladván egy ingatlant 1900 forintért, **Mákó Ferenc** nevű hajóács ismerősét felhívta, hogy neki van pénze s ha szüksége lesz kölcsönre, csak forduljon hozzá. S valóban **Mákó Ferenc** nemsokára megszorult pénz dolgában s 100 frtos kölcsön felvételére határozta el magát. Elment hát **Lauli Ferenc** órák boltjába s ott 100 frtról kötelezvényt is íratott. Majd **Balázs Zsófia** is megjelent a boltban s a kötelezvény értelmében elvezette lakására **Mákót**, hogy ott majd átadja neki a kölcsönt. A mi meg is történt, de az átadásnál tanu nem volt jelen. Történt aztán nemsokára, hogy **Balázs Zsófia** ellen végrehajtást vezettek s más foglalható tárgy hiányában kötelezvényeket foglaltak le. A végrehajtás folytán **Mákó** is bejelentette, hogy ő összesen 150 frttal tartozik **Balázs Zsófiának**: 100 frtról kötelezvényt adott, 50 frtot pedig már előbb vett kölcsön. Mikor **Balázs Zsófia** ezt meghallotta, elment **Andrits Tivadar** ügyvédhez s elmondta, hogy neki **Mákó** 450 frttal tartozik s át is adta a négyszáz forintról szóló kötelezvényt. Az ügyvéd, a követelés biztosítása végett, a 400

tele céljáról felvilágosítsam. Mi hirt hoz tehát **Vitrac** barátunk nevében?

Wanda megkönnyebbülve használta fel a **Cavaroc** által mutatott egérutat.

— **Pál** megkért, hogy a nevében bocsánatot kérjek önöktől a tegnap este történetekért, a melyeknek — nagy sajnálatára — önök tanúi voltak a műtermében rendezett estélyen.

Cavaroc elérte célját. Kényszerhelyzetbe hozta a leányt, akinek most már beszélni kellett, különben gyanussá válik. **Jonville** azért furcsát gondolhatott ugyan, mert sokkal természetesebb lett volna, ha **Vitrac** nem a kapitányhoz, hanem hozzá küldi **Wandát** magyarázatadásra, tekintve, hogy vele sokkal intimebb baráti viszonyban van, mint **Cavaroc**-cal s közelebb is lakik a festőhöz, mint a kapitány. Egyébként **Jonville** nem sokat törődött most ezzel, mert égette a kíváncsiság, hogy újabb adatokat tudjon meg. **Wanda** nem is várakoztatta sokáig.

— Rövidesen uraim — kezdte a beszédet — **Takarékpersely** eltalálta a rémes jelenet nyitját. Nem más az egész, mint hitvány fickók tréfája, akik a véres fejet a boncasztalról csenték el.

— Nem mondhatom! — kiáltott fel **Cavaroc**. Tehát az anatonómiai intézet szolgálja adta át nekik a fejet?

— Az még nincs teljesen bebizonyítva, de **Takarékpersely** megígérte a rendőrtisztnek, hogy hamarosan kinyomozza.

— És a rendőrtiszt elhitte neki? — kérdeste **Jonville**.

felhajtott s cigarettre gyujtva folytatni akarta e beszélgetést, mikor a groom belépett s egy hölgy látogatását jelentette.

— Miféle hölgy? — kérdeste **Cavaroc**.

— Nem akarta a nevét megmondani, felelte **Medárd**. — Azt állítja, hogy a kapitány ur ismeri.

— Engedd be.

— Akkor megyek — szolt **Jonville** felemelkedve helyéről.

— Mi az ördög lelt téged? — marasztalta **Cavaroc** — már a nőktől is félsz!

— Nem éppen, hanem nem vagyok most olyan hangulatban, hogy olyan szeretetreméltó tudnék lenni, mint a hölgyek megkívánják.

— Maradnod kell. Sok mindenről akarok még beszélni veled, amik érdekelni fognak. Várakozs itt reám, míg a vendégem után nések. Ast hiszem, rövidesen végezni fogunk.

— A hölgy a dohányzó szobában várakozik — jegyezte meg a groom.

— Jó, jó, már megyek. Tehát öt percnyi türelem — fordult barátjához.

Nem várta meg a választ, hanem sietősen a mellékterembe ment, ahol nagy meglepetésére **Wanda** kisasszony várakozott reá.

Ugy látszott, hogy elég hamar otthonosan érezte magát. Éppen azon fádacosott, hogy egy nehéz, szolgálati kardot kirántson hüvelyéből, mikor a kapitány belépett.

— Ön itt! — kiáltott bámulva **Cavaroc**.

— Saját becses személyemben! — nevetett **Wanda**.

frtot betáblástatta Mákó ingatlanára, a mit mikor as megtudott, kijelentette, hogy a kötvény hamisított, mert ő csak 100 frtos kötvényt adott át, Baláss Zeófiának. A betáblásai kérvényt as ügyvéd természetesen, rögtön visszavonta, Baláss Zeófia és László Pál ellen pedig megindították okirathamisítás miatt a vizsgálatot. Ennek alapján vád alá is helyezettek és ügyükben tegnap tartották meg a végtárgyalást, melyen különösen a tanuk vallomásai voltak érdekesek. Akadt két tanu, s ki beismerte, hogy László Pál még akarta őket vesztegetni, hogy csak azt mondják, hogy jelen voltak, mikor a 400 frtot Baláss Zeófia átadta Mákónak. Visszont voltak olyanok, kik látták a 100 frtról s mások a 400 frtról szóló kötelesevényt. Mindezek miatt szakértői véleményre volt szükség s Sóstó Gyula és Finta Dénes rajstanárok megállapították, hogy a kötvényt László Pál hamisította meg. Es alapon astán a törvényesék László Pált egyévi, Baláss Zeófiát pedig kilenchravi börtönre ítélte. As ítélet ellen as elítéltek felebbezéssel éltek.

§ A lukma. Mészáros István, adarjái lelkésznek 6 frt lukmapénsszel tartozott Bán János. Bán, mikor végrehajtást vezettek ellene e tartozása miatt, egy könyvecakével igazolta, hogy ő a 6 frtot természetben megvitte a lelkésznek. Es azonban erről semmit sem tudván, okirathamisításért feljelentette Bánt s ast — mint annak idején lapunk közölte is — a pécsi kir. törvényesék elítélte. A kir. törvényesék ítéletét azonban a pécsi kir. ítélőlábla feloldotta s új eljárást és szakértői véleményt rendelt arra néve, hogy csakugyan vádlott hamisította-e meg a könyvecakét. A tegnap délután megtartott végtárgyaláson astán a szakértők megállapították, hogy a könyvbe vezetett „m. hosta” szót a lelkész semmiesetre sem írta, de hogy

a vádlott írta volna, as sem volt beigazolható. Es alapon a kir. törvényesék vádlottat as okirathamisítás vádja alól felmentette. A felmentő ítélet ellen azonban a panaszos és a kir. ügyés, felebbezést jelentettek be.

§ Felmentett bortolvajok. A csuzai állomásról elveszett a pécsi Taussig borkezeskedő cégnek egy hordó vöröse bora. A csendőröknél történt feljelentés folytán, ezek háskutatást tartottak Kobetics Istvánnál, a ki mindent tagadott, de mikor a csendőrök ast mondták neki, hogy vallja be a tettet, mert különben letartóztatják, beismerte, hogy a hordó bort ő vitte el s a hordót eladván Struklics Pávnak, a bort a pincéjében lévő két hordóba töltötte. A Struklics Pávnál történt kutatás alkalmával pedig egy kettő fűrészelt hordót találtak annak hása padlásán, miről meg es a vádlott ismerte be, hogy as as ellopott hordó. Es alapon lopás miatt vád alá helyezettek s ügyükben tegnap délután tartották meg a végtárgyalást. De mert semmi bizonyíték nem merült fel ellenük a csendőrség előtt tett beismerésükön kívül s erre ast mondták, hogy megfélemlitettek és kinosztattak, — a királyi ügyesség elejtette a vádat velük szemben s így a bíróság a további eljárást as ügyben megszüntette.

TÁVIRATOK.

— A képviselőház, ülése november 28-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén kisorsolták az osztályokat és ezt megelőzőleg benyújtották a mandátumokat. A korelnök felszólította a képviselőket, hogy akinek

inkompatibilis állása van, ülés után jelentse be nála. Hétfőn választja meg a Ház tisztikarát.

— A párizsi dán követ halála. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Moltke Hvitfeld dán követ tegnap meghalt Párizsban.

— Egy nagyhercegnő elhunyt. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Detmold Erzsébet, lippe detmoldi nagyhercegnő az éjjel elhunyt.

— A keleti katlan. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A konstantinápolyi bolgár exarcha a portának tiltakozást nyújtott át a lanfovani templom bezárása miatt. A tiltakozás azt mondja, hogy a helység lakosai bolgárok, akiknek többsége az exarchatust elismeri. Ujabb letartóztatások történtek. — A Yldiz-kioszkhoz közel álló török körökben állítják, hogy Nelidoff orosz nagykövet speciális orosz javaslatokkal fog visszatérni, melyeket a szultán bizonyára el fog fogadni. Hirszerint Karputban és Diarbekirben ismét erőszakosságokat követtek el, de konzuli jelentések e hirt még nem erősítették meg. — Ormánián örmény patriárcha megválasztását bizonyos örmény körök üzelmei dacára legközelebb megerősítik.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Láthatja, hogy elég feasztelenül viselkedem. Bocsásson meg, kapitány ur, hogy a kardját leakasztottam, de nagyon szeretem a fegyvercsillogást.

Cavaroc kivette kezéből a kardot.

— Ennek a markolatját — mondta udvariasan — nem olyan puha, apró kacsó számára készítették, mint as öné.

— Hát akkor aggassa fel, kapitány. De mondja csak, őssintén, ugy-e csodálkosik, hogy itt lát? Azonban már tegnap este megmondtam, hogy tudom a lakását.

— Mindenesetre, de . . .

— Nem találja ki, mért kerestem fel ilyen korán? Ast hittem, hogy egyenruhában találom, miután ityenkor szokott a gyakorlótérrelől visszajönni. Ma nem volt szerencsém, de majd máskor. Tudja, a fejembe vettem, hogy meg kell látnom, hogy fest egyenruhában.

— Sietve tennék eleget kívánságának, ha kissé különös is — szóló kősbén gunyosan a kapitány — de biztosan tudom, hogy nem azért jött. Vallja meg, ugy-e a tegnap esti történetekről akar velem beszélni?

— Hogyan, hát még essében jár az a komédia? Nem bánom, hát beszélgesünk arról, de előbb kínáljon meg egy pohár chartrause-el.

— Tetazése szerint szolgálhatok fehér, zöld vagy sárga chartrause-el, kisasszony, amint parancsolja.

Cavaroc most már tudta hányadán van. Wanda azon nők köztül való volt, akit a fényes egyenruha és nem viselője hódított meg. Más körülmények között aligha szalasztotta volna el Cavaroc a kedvező pillanatot, mert most kívánatosabbnak tetszett előtte ez a leány,

mint tegnap este. Hanem még sem akarta megcsalni Vitracot és már a szomszédaszobában türelmetlenkedő Jonville miatt sem bocsátkozhatott bele az önként kínálkozó kalandba.

A chartrauset az ebédlőben akarta feloszolgálni Wandának, hogy így összetalálkozzék Jonvillevel, akinek a jelenléte bizonyosan dűbbe hozza és így hamarobb fog egyetmást beszélni az álarcosbáli jelenet lefolyásáról, mintha turbékolni hagyja.

Wandának azonban ugy látszott, hogy nem volt sietős dolga, mert nagy figyelemmel nézegette a szobadiszeket, egyik apró tárgyat a másik után és percekig elállott a kapitányt lóháton, egyenruhában ábrázoló festmény előtt.

Cavaroc azonban észrevétlenül az étterem felő tusskolta szép vendégét s mikor átléptek a kőszőbön, a terem közepén álló Jonvillenek mosolyogva mondta a kapitány:

— Wanda kisasszony olyan kegyes volt és megtisztelt látogatásával.

Jonville a meglepetéstől szótlánul tekintett rá, mig Wandának szeméből villámlott ki a harag. Száraz hangon mondta a kapitánynak:

— Ha ön lovagias ember, akkor nem kényszerít bele ebbe a bosszantó helyzetbe. A tudomra adhatta volna mindjárt, hogy nincsen egyedül. Látom azonban, hogy csalódtam önben, hát távozom.

— Ast nem fogja tenni — felelte kitérő hangon a kapitány s kitérte karját, hogy elzárja előle a kijáratot. — Engedje meg legalább, hogy barátomat jöve-

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztek Pécs szab. kir. város 1896. évi november 28. napján tartott hetivásárán.

Az árak mértékegységeként számoltatnak.

Buza uj 6.80—7.10; kétszeres uj 5.80—6.10
rossz uj 5.50—5.70; árpa őszi 3.50—3.60; tavaszi 4.40—
4.60; zab tavaszi 5.20—5.30; búkköny — — — —
kukorica uj 3.80—3.50; kukorica ó — — — —
széna 1.50—1.70; szalma —80. l. — —

Kínaiat közép, mintegy 400 gabona-kocsi volt a piacon

NYILT-TÉR+)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —
továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,
király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

H i r d e t é s e k.

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

Gabona-rosták, Konkolyozók
(trieurök);
kézi kezelésre való
Széna- és szalmasajtók
fekvően vagy kocsira szerelve.

Takaromány-füllesztők, Szállítható takaré- fűző- üstök
takaromány stb. részére,
zománcz bevonnattal vagy anélkül, szál-
litókészülékkel vagy anélkül.

Szecs kavágók, Répa- és burgonyavágók, Darálók

„Agricola“ sor-vetőgépek (oltóke-
rek szerkezettel)
mindennemű vetemény számára, váltó-
kerekek nélkül.

Egy-, két-, és több vasu ekék
jótállás mellett elismert legjobb szerke-
zettel készülnek

Mayfarth Ph. és Társa

cs. és kir. kiz. szab.

gazdasági gépgyárában
BÉCS, II./I, Taborstrasse 76.
Árjegyzékek ingyen. — Képviselek fel-
vételnek.

Egy őszi öltöny 11 frt
a Zentler-féle ruhakerékben
Király-utca 1. sz. várcsuházával szemben.

Első rangu szálloda
a főváros közepén
„Vadászkürt-szálloda“
BUDAPESTEN.

Ujonnan berendezve; Lift, villamos
világítás, fürdők, távbeszélő, mérsékelt árak
u. m.: szép nagy utcai szobák:
I. emeleten 4.50 frt
II. „ 3.50 „
III. „ 2.50 „
Utvári szobák 1.50—2.50-ig.
Husamosabb tartózkodásnál 20% enged-
mény.
Lakosztályok téli tartózkodásra egyenlő szerint.
MAGYAR ÉS FRANCZIA KONYHA:
Saját termései borok.
Kammer Ernő
tulajdonos.

**Hirdetések jutányos áron a ki-
adóhivatalunkban vétetnek fel.**

A NAGY KRACH!

A newyorki és londoni nagy ezüst-krach nem kimélte az európai száraz-
földet sem, ennek folytán egy nagy ezüst-gyár kényszerítve látta magát, hogy óriási
készletét, a munkadíj csekély részének felszámítása mellett, piacra dobja.
Ez óriási készlet elárúsításával én vagyok megbizva, így azon helyzetben
vagyok, hogy bárkinek 6 forint 60 kr-ért az alábbi tárgyakat küldhetem:

- 6 drb. legfinomabb asztali kés, valódi angol pengével,
- 6 „ amerikai patent-esztet villa, egy darabból,
- 6 „ amerikai patent-esztet evőkanál,
- 12 „ amerikai patent-esztet kávékanál,
- 1 „ amerikai patent-esztet leveleskanál,
- 1 „ amerikai patent esztet tejmerő-kanál,
- 2 „ amerikai patent esztet tejás-serleg,
- 6 „ angol Victoria alsó-tálcza,
- 2 „ hatást keltő asztali csillár,
- 1 „ tea-esztet,
- 1 „ legfinomabb csukor-hintő,

44 drb. összesen csak 6 forint 60 krajczár.
Mind e 44 darab korábban 40 forintot ért, most pedig minimális áron 6
forint 60 kr.-ért kapható. Az amerikai patent-esztet tiszta fehér fém, mely ezüst-
színét 25 évig megtartja, a miért kezességét vállalok. Hogy ez a hirdetés

nem szédelgés,

annak bizonyosságául azennel nyilvánosan kötelezem magamat, hogy bárkitől a meg-
nem felelő árut visszaveszem, s a beküldött összeget visszaküldöm. Ne mulassza el tehát senki a ked-
vező alkalmat, hogy magának egy pompás készletet szerezzen, a mely kiválóan alkalmas, mint

pompás karácsonyi és ujvévi ajándék,
alkalmi ajándék menyegzői s ugy is mint háztartási cikk minden jobb háztartás számára.

KAPHATÓ CSAKIS:

A. HIRSCHBERG

az egyesült amerikai patent-esztet gyárak főügynökségénél
Wien, II., Rembrandtstrasse 19. Telefonszám 7114.

Szétküldés a vidékre utánvétellel, vagy az összeg előre beküldése mellett. Hosszávaló tisztító-
por 10 kr. Csak az itt látható védjegy (hygienikus fém) biztosít a valódiságról.

Kivonat az elismerő iratokból:

Az evőeszköz küldeményét megkaptam és azzal igen megvagyok elégedve, kérem még
egy olyan 44 darabból álló amerikai patent-esztet garnitúrát utánvétellel küldeni.
Bozovics, Krassó-Szörény megye, 1896. 7/18. **Kerecses Sándor**, főszolgabíró.
Pilis (Pest megye) 1896., aug. 24-én.

Tekintetes ur!
A küldött garnitúrával igen megvagyok elégedve. Kérem a sógornóm Nyáry báróné sz. Somogyi
nézésére Szántóra három hasonló garnitúrát küldeni. **Nyáry Gyula** báró.

Eladó ház és vendéglő!

A város külterületén fekvő ház, jó forgalmu vendéglővel, kerttel (látogatott kirándulási hely) 200 hektoliter kitűnő minőségű borral s teljes felszereléssel eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Leggyorsabb segély

székrekedés, étvágytalanság és az ebből eredő bajok ellen a Zenke Zoltán

„BARÁT ITAL“

növényeszer gyomor likőr készítménye, használati könyvvel együtt

egy üveg ára 40 és 80 kr.

Kapható Pécs minden nagyobb fűszer üzletben, valamint a készítőné utánvét mellett

H.-M.-Vásárhelyen.

A nagyméltóságú m. kir. és oszt. cs. kir. kereskedelmi miniszter urak által törv. védve.

Zenke Zoltán.

Szőlőbirtokosok becses figyelmébe!

Diszesen kiállított, hasznos utmutatásokat tartalmazó

KÉPES ÁRJEGYZÉKEM

most jelent meg és minden érdekelt kívánatra ingyen megkapja.

Tauszig Zsigmond

cs. és k. udvari borszállító Pécsen.

Eladó amerikai szőlővesszők.

5000 sima vessző Solonis 1000 drb. 10 frt.

5000 „ „ Portalis 1000 „ 8 „

4000 gyökeres „ „ 1000 „ 10 „

eladó, Gyulay Péternél Pécsen. Árpád-u

55. szám alatt.

Életnagyságu

arczkép

krétarajzban.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készítek művészes kivitelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni.

KOHN DÁVID, Budapest, Károly-körut 17.

Ügynökök mindenütt kerestetnek.

Legszébb szobadisz.

Legkedvesebb emlék.

Legalkalmasabb ajándék

karácsony és újévre.

SIPTÁR LAJOS

pécsi kölcsönös segélyező együleti pénztárnok
amerikai szőlőtelepein Pécsen (lakik Nagy-Flórián-utca 16. sz.)

1896. őszén a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők

kerülnek eladásra:

Gyökeres vesszők:

kitűnően meggyökeresedett és szép hajtásokkal:

		ez renkint	
500.000 drb.	Rupestris Monticola I. oszt.	45 frt.	II. oszt. 30 frt.
50.000 „	„ Metalica „	45 „	„ „ 30 „
200.000 „	Solonis „	35 „	„ „ 25 „
250.000 „	Riparia selecta (vál. faj) „	75% portalis	20 „
50.000 „	Rupestris „	„	20 „

Sima vesszők 50 cm. hosszúak:

100.000 drb.	Rupestris Aramon		
	Ganzin 1. szám I. oszt.	35 frt.	II. oszt. 20 frt.
500.000 „	Rupestris Monticola „	28 „	„ „ 16 „
25.000 „	„ Metalica „	20 „	„ „ 16 „

a megrendelésnél 25% előleg küldendő be s a vételár az átvétel alkalmával egyenlített ki.

Vidékre csomagolás és szállítási díj önköltségen számíttatik.

És végül, mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezességet vállalok, bátor vagyok a t. rendelők figyelmét az alábbi bizonyítványra felhívni.

Magy. kir. szőlészeti és borászati felügyelő Pécsen.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítom, hogy Siptár Lajos pécsi lakos, szőlőbirtokos, amerikai szőlővessző termelő telepei magas, száraz és köves hegyen fekszenek, miért a róluk lekerülő amerikai vesszők nem tulvastagok, de annál fásabbak, vékony belűek, sűrű izületűek s tökéletesen megérők s így könnyen és biztosan gyökeresedők, Továbbá bizonyították, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestris, Monticola, Rupestris Metalica stb. teljes fajtisztán vannak telepítve. Pécsen, 1896. augusztus hó 15-én.

Nagyobb megrendeléseknél árkedvezmény.

Kéretik a megrendelést még az ősz folyamán teljesíteni, miután akkor még a készlet nagyobb s így a kiválasztás is könnyebb.

As I. osztályú vesszők 5-10-12 mm. vastagságuk és azonnali ojtásra, a II. osztályúak pedig kiültetésre alkalmasak.

Gábor József s. k. kir. szőlészeti felügyelő.